

Гортань начертава д. на И, какъ: Прилпни
языкъ мой гортани моемъ . . . Псал.

7. Отъ начертавающихъ на Мѣдный, окончавающа на ный, ако имъ предходи согласна, во усѣченіи зематъ с междѣ и согласною во Именителномъ, а въ прочихъ падежехъ пакъ оставатъ го, и начертаватъ со стисненіемъ, какъ:

Красный-сенъ, сна и прч.

Крестный-стенъ, стна и прч.

Перстный-стенъ, стна и прч.

Тамо се начертаватъ и окончавающа на гїй, хїй, кїй, кои то въ с. Единственномъ втораго начертанія измѣняватъ г на з, х на с, к на ц или на т, ако предъ к предходи согласна с, какъ

Благий-зѣмъ	}
сѣхий-сѣмъ	
великий-цѣмъ	
царскій-стѣмъ и	
— стїи И, и З. Множ.	

Они измѣняватъ и ы во б. убо Множественномъ на 1, а въ прочихъ падежехъ на И, какъ:

Благий, гаго, гомъ, гаго, гїй, гимъ, гомъ-
зѣмъ - благий, гихъ, гимъ, гїа, гїй, гими, гихъ.
Така и прочія.

Окончавающа на кїй, ако предъ к предходи согласна, конъ отъ ж, р, ц, ч, ш, ѿ, кои да буде, во усѣченіи зематъ о междѣ к и согласною во И. Единственномъ, какъ: крѣпкій-покъ, дерзкій-